

NAPETA SEDANJOST

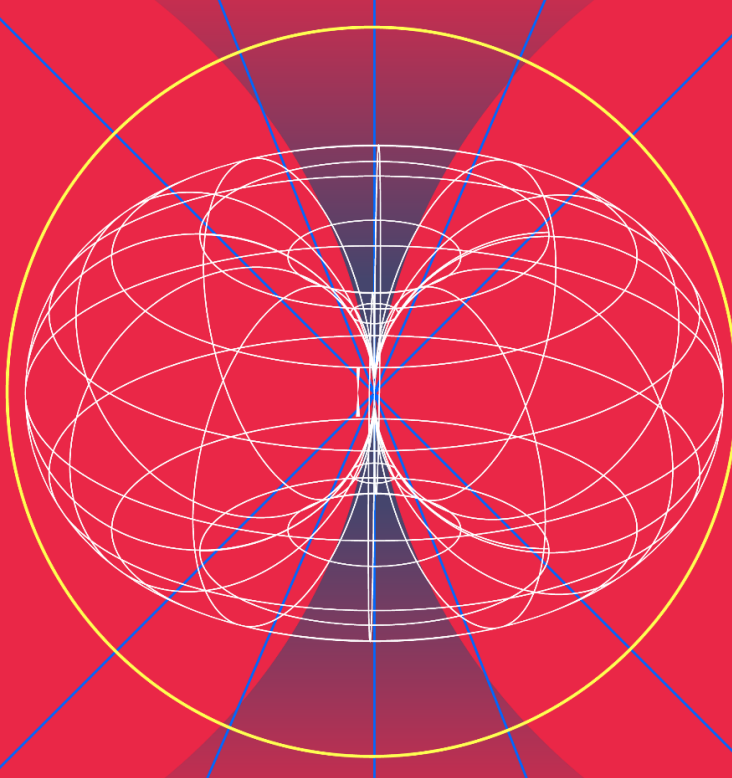
Mednarodna skupinska razstava sodobne umetnosti

KIBLA PORTAL

VALVASORJEVA 40
MARIBOR

11. 10. 2019

RISK CHANGE
(2016-2020)



28. 12. 2019

TVEGAJ
SPREMEMBO

International Exhibition of Contemporary Art

KIBLA PORTAL

VALVASORJEVA 40
MARIBOR

TENSE PRESENT

NAPETA SEDANJOST

Mednarodna skupinska interdisciplinarna razstava sodobne umetnosti

11. 10.–28. 12. 2019

KIBLA Portal, Valvasorjeva 40, Maribor

Kuratorstvo: Aleksandra Kostič, Živa Kleindienst in Peter Tomaž Dobrila

Conny Blom, Suzana Brborović, BridA, Lana Čmajčanin, Boštjan Drinovec, Milan Erič, Forensic Architecture, Forensic Oceanography, Barbora Kleinhamplová, Michael Takeo Magruder, Mladen Miljanović, Claudia Robles-Angel, Zoran Todorović, Iva Tratnik, Un-war Space, Tadej Vindiš, Salvatore Vitale, YoHa



KIBLA



NAPETA SEDANJOST

Mednarodna interdisciplinarna skupinska razstava sodobne umetnosti

11. oktober – 28. december 2019

KIBLA Portal, Valvasorjeva 40, Maribor

Tiskovna konferenca: četrtek, 10. oktober 2019, ob 9.30

Lokacija: MMC KIBLA, Ulica kneza Koclja 9, Maribor

Odprtje razstave: petek, 11. oktober 2019, ob 19. uri

Kulturno izobraževalno društvo KIBLA vas vabi na odprtje mednarodne skupinske razstave sodobne umetnosti **Napeta sedanjost**, zadnje v seriji velikih mednarodnih razstav v okviru štiriletnega projekta *Tvegaj spremembo (2016–2020)*. V razstavišču KIBLA Portal tokrat predstavljamo sedemindvajset posameznih umetnikov in umetnic, interdisciplinarnih kolektivov in umetniških skupin iz Slovenije, Velike Britanije, Švice, Italije, Švedske, Češke, Kolumbije, Nemčije, Združenih držav Amerike, Bosne in Hercegovine, Srbije in Hrvaške.

Razstava **Napeta sedanjost** izpostavlja odločilno pomembnost 'zdaj' v času, ko je popularno prodajati prihodnost, ki ne pomeni nič drugega kot eskapizem v večno nedosegljiv jutri.

Razstava se osredotoča na razkrivanje strukturnih sistemov družbenega razvrščanja nevidnih, virtualnih in relacijskih procesov ter z analizo materialnega prostora in infrastrukture aktualizira prostor in čas. Konceptualna podstat razstave sta dva ključna pojma: infrastruktura in mapiranje.

Infrastrukturo razumemo ne le kot fizično strukturo, materialni prostor, utilitarne objekte in podobno, ampak predvsem kot organizacijske vzvode in procese, ki pogojujejo vsakodnevno realnost. Telekomunikacijski, varnostni, zdravstveni, izobraževalni, kulturni in drugi institucionalni sistemi vzdržujejo in pospešujejo kroženje globalnega kapitala. Infrastruktura torej usmerja tokove globalne proizvodnje, eksploatacije naravnih virov, dela, produkcije znanja in izmenjave informacij. Obenem pa skozi taiste procese identificira, determinira, kategorizira in disciplinira posameznika in množice. Infrastrukturo torej definiramo onkraj nevtralnega in učinkovitega delovanja logističnih sistemov – kot skupek geopolitičnih razmerij moči, antagonizmov, načina upravljanja družbenega, ter kot množico ponotranjenih individualnih in kolektivnih rutin ter praks.

Naboru avtorjev in del, ki jih zaobjema razstava, ni skupen le vsebinski okvir, ampak tudi izrazito interdisciplinarni metodološki pristop in formalna predstavitev. S kontinuiranim intenzivnim povezovanjem znanosti in umetnosti so se v zadnjih desetletjih izoblikovali novi metodološki in interpretativni modeli, ki so postopoma redefinirali ustaljene načine proizvodnje znanja, razumevanja in odzivanja na spreminjajoče se politične, ekonomske in družbene okoliščine. Mapiranje, vzpostavljanje relacij med posameznimi akterji in elementi, je strategija, ki jo zasledimo pri vseh avtorjih in je torej eden izmed kriterijev nabora razstavljenih del: od kartografskega mapiranja teritorialnih meja in mejnih režimov, preko vizualnih in arhivskih analiz arhitekturne metamorfoze konfliktnih območij, militarizacije države, farmacevtske industrije, raziskovalnih inštitutov za robotiko, podatkovnih baz, sistemov spletnega nadzora ter razkroja socialne države do likovnih analiz materialnega in abstraktnega.

Mednarodno prepoznavne umetnice in umetnike, kot so Michael Takeo Magruder, Claudia Robles-Angel, YoHa in lanskoletni nominiranci za prestižno britansko Turnerjevo nagrado Forensic Architecture in Forensic Oceanography, so prepleteni z naborom uveljavljenih slovenskih umetnic in umetnikov (Suzana Brborović, BridA/Tom Kerševan, Sendi Mango, Jurij Pavlica, Boštjan Drinovec, Milan Erič, Iva Tratnik). Vizualni karakter razstave poglobljajo interdisciplinarni umetniški pristopi, dolgoročni arhivski, fotografski in intermedijski raziskovalni projekti Salvatoreja Vitaleja, Lane Čmajčanin, Tadeja Vindiša in Un-War Space projekt, prostorske in video instalacije Barbore Kleinhamplove, Connyja Bloma ter subverzivni, družbeno-politično angažirani projekti Mladena Miljanovića in Zorana Todorovića. V času trajanja razstave bo del projekta Didaktični zid Mladena Miljanovića razstavljen na velikem reklamnem panoju na meji med Hrvaško ter Bosno in Hercegovino.

Razstava Napeta sedanost, četrta po vrsti sledi trem razstavnim projektom, predstavljenih v KIBLA Portalu – Osebno (2018), Zavetja Babilona (2017) in MIG 21 (2016) – ki so v Maribor pripeljale številne sodobne umetnike in umetnice:

Napeta sedanost (2019)

Conny Blom (SE/SI), Suzana Brborović (SI/DE), BridA/Tom Kerševan, Sendi Mango, Jurij Pavlica (SI), Lana Čmajčanin (BA/AT), Boštjan Drinovec (SI), Milan Erič (SI), Forensic Architecture (UK), Forensic Oceanography / Charles Heller in Lorenzo Pezzani (UK), Barbora Kleinhamplová (CZ), Michael Takeo Magruder (US/UK), Mladen Miljanović (BA), Claudia Robles-Angel (CO/DE), Zoran Todorović (RS), Iva Tratnik (SI), Un-war Space / Armina Pilav (BA/UK), Ana Dana Beroš (HR), Rafaela Dražić (HR), Miodrag Gladović (HR), Matija Kralj (HR), Mauro Sirotnjak (HR); Tadej Vindiš (SI/UK), Salvatore Vitale (IT/CH), YoHa / Graham Harwood in Matsuko Yokokoji (UK).

Osebno (2018)

Jozef Suchoža (SK): Di_visio, kuratorka Alena Vrbanová, Nataša Prosenc Stearns (SI/US), Jože Slaček (SI), Jiří Kočica (SI), Jure Fingušt Prebil (SI), Janez Kardelj (SI), Maruša Šuštar (SI), Tadej Vaukman (SI), Maša Jazbec (SI) & Zoran Poznič (SI), Artists&Poor's (SI), Radovan Kunić (HR), Boštjan Novak (SI), Dragica Čadež Lapajne (SI), Anka Krašna (SI), Selma Selman (BA/US), Nikita Shalenny (UA), Miha Erjavec (SI), Nataša Berk (SI), Vlado Repnik (SI), Simon Macuh (SI), OR poiesis (SI), Martin Kohout (CZ/DE), Marija Ančič (BA), Meggy Rustamova (GE/BE).

Prizadevanja, neuspehi, poskusi in napake / Attempts, Failures, Trials and Errors; kuratorici Tincuta Heinzl in Hillevi Munthe. Sodelujoči: Teresa Almeida (PT/UK/SE), Beam (NL), Anca Badut (CA), Shih Wei Chieh (TW), Kate Sicchio (US) & Camille Baker (CA/UK), Renata Gai (BR/US), DZNR Design Studio (RO), Corina Andor (RO), Shary Kock (NL), Aline Martinez Santos (BR/DE), Afroditi Psarra (EL/US), Annette Schmid & Veerle Pennock (DE/NL), Zoran Popovici (RO), Natacha Roussel (FR/BE), Vitalii Shupliak (UA/PL), Giulia Tomasello (IT/UK), Pauline Vierende (FR/DE), ZEST Collective (RO), Ebru Kurbak (TR/AT), Mili John Tharakan (IN/UK), Rebecca Stewart (US/UK), Anna Biro (CA/RO), Tincuta Heinzl (RO/DE/UK).

Zavetja Babilona (2017)

Igor Andjelić (SI), Tammam Azzam (SY), Babilonski stolp, Cabin Porn, Gašper Capuder (SI), D'SUN (SI), Aleksandra Farazin (SI), Ivana Ivković (RS), Marko Jakše (SI), Narcis Kantardžić (SI), Metka Kavčič (SI), Andrej Koruza, Jan Krmelj, Gašper Torkar, Nika Erjavec (DivinaMimesis) (SI), Bojana Križanec (SI), Ema Kugler (SI), Sigalit Landau (IL), Simon Macuh (SI), Migropoly (SI), Agnes Momirski (SI), Branislav Nikolić (RS), Nika Oblak & Primož Novak (SI), Petr Pavlenski (RU), Magdalena Pederin (HR), Marjetica Potrč (SI), Sandra Požun (SI), Vlado G. Repnik (SI), Saša Spačal, Mirjan Švagelj (SI), Emilija Škarnulytė (LT), Sabina Štumberger (SI), Matjaž Tančič (SI), Lujo Vodopivec (SI), Ana Vujović (RS), Huiqin Wang (SI), Jure Zrimšek (SI).

MIG 21 (2016)

AES+F (RU), antiAtlas of Borders (FR), Žarko Bašeski (MK), Mirsad Begić (SI), Bureau d'Etudes (FR), Julijana Božič (SI), Jakov Brdar (SI), Marko Breclj (SI), Matej Čepin (SI), Ksenija Čerče (SI), Heather Dewey-Hagborg (US), Tina Dobrajc (SI), Adam Donovan (DE/AU), Jure Fingušt (SI), Metod Frlic (SI), Jusuf Hadžifejzović (BA), Marko Jakše (SI), Jovan Joca Jovanović, Stanoje Čebić (RS), Adela Jušić, Andreja Dugandžić (BA), Stojan Kerbler (SI), Aleksij Kobal (SI), Herlinde Koelbl (DE), Oleg Kulik (RU), Matjaž Lenhart (SI), Zbigniew Libera (PL), Jan Macko (CZ), Ivan Marušič Klif (HR), Nika Oblak, Primož Novak (SI), Ana Pečar (SI), Špela Petrič (SI), Monika Pocrnjić (SI), Matjaž Požlep (SI), Ale de la Puente (MX), RIGUSRS (SI), So Kanno, Takahiro Yamaguchi (JP), Jože Slaček (SI), Zora Stančič (SI), Mladen Stilinović (HR), Robertina Šebjanič (SI), Jože Šubic (SI), Aphra Tesla

(SI), Jane Tingley (CA), Michal Seta (PL), Raša Todosijević (RS), Uroš Weinberger (SI), Ulrich Wüst (DE), Srdjan Živulović (SI), Brigitta Zics (UK/HU).

Tvegaj spremembo (2016–2020), štiriletni mednarodni projekt na inovativen način preučuje in soustvarja migracijsko politiko v EU in širše. Projekt na območju Evropske unije ustvarja, povezuje, primerja, distribuira in promovira sodobno interdisciplinarno umetnost v povezavi z družboslovjem, humanistiko in migracijami. Tvegaj spremembo vključuje interakcijo z različnimi ciljnim občinstvi ter se posveča predvsem vzpostavljanju povezljivosti med nakopičenimi in nezdružljivimi umetniškimi, kulturnimi, političnimi in socialnimi antagonizmi.

BIOGRAFIJE UMETNIKOV IN UMETNIC RAZSTAVE NAPETA SEDANJOST

Conny Blom (r. 1974, Švedska) trenutno živi in dela med Landskrono na Švedskem in Bukovjem v Sloveniji. V svoji umetniški praksi deluje v različnih medijih ter pogosto preizprašuje uveljavljene družbene in politične hierarhije in s predelavo že obstoječega materiala ponuja njihova alternativna branja. Ustvarja samostojno in v tandemu s svojo ženo Nino Slejko Blom. Njegova dela so bila razstavljena na več kot 200 razstavah v uglednih razstaviščih po vsem svetu. Vzporedno z umetniško prakso je skupaj z Nino Slejko Blom tudi vodja centra za konceptualno umetnost CAC Bukovje Landskrona, neprofitne razstavne platforme za prihajajoče in uveljavljene umetnike, med slednjimi Gillian Wearing, Jeremy Deller in Trevor Paglen. Leta 2017 so ob finančni podpori legende umetnosti Josepha Kosutha izdali CAB – Conceptual Art Book. Blom poučuje na Umeå Art Academy na severu Švedske. Izbor razstav: Bucharest Biennale 8, +MSUM (Ljubljana), 5th Moscow Biennale, freiraum quartier21 (Dunaj), MuseumsQuartier (Dunaj), MMoMA - Moscow Museum of Modern Art, DOX Centre for Contemporary Art (Praga), Mednarodni grafični bienale, MGLC (Ljubljana).

Suzana Brborović (r. 1988, Slovenija) je 2013 končala študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Leta 2011 je prejela prvo nagrado za Slovenijo Essl Art Award. Za svoje delo in dosežke je leta 2010 prejela akademsko Nagrado za posebne umetniške dosežke in leta 2012 študentsko Prešernovo nagrado ALUO. Od leta 2014 do 2016 je študirala slikarstvo na mojstrskem podiplomskem programu (Meisterschüler) na Akademiji za vizualno umetnost v Leipzigu. Je prejemnica Jakopičevega priznanja za leto 2019. Živi in dela v Leipzigu.

Skupina **BridA/Tom Kerševan, Sendi Mango, Jurij Pavlica**, ki jo sestavljajo diplomanti beneške Akademije lepih umetnosti, se je formirala med študijem leta 1996. Skupina, ki ustvarja lastno produkcijo na širokem polju sodobnih umetniških praks, razstavlja tako doma kot v tujini, poleg tega pa sodeluje tudi v številnih mednarodnih rezidenčnih programih v tujini, na delavnicah in seminarjih. Dela skupine BridA so bila odkupljena za več mednarodnih zbirk sodobne umetnosti. Leta 2015 je za 20 letno uspešno delovanje na področju umetnosti prejela najvišje priznanje Mestne občine Nova Gorica, nagrado

Franceta Bevka, leta 2018 pa mednarodno nagrado tesla. Med drugim, so prejemniki štipendij Iaspis, ki jo podeljuje Ministrstvo za kulturo Švedske in Culture Bridges, ki jo pod okriljem EU podeljuje British Council.

Lana Čmajčanin (r. 1983, Bosna in Hercegovina) živi in dela med Sarajevom in Dunajem. Diplomirala je iz kiparstva na Akademiji za likovne umetnosti v Sarajevu, trenutno pripravlja doktorat na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju. Ukvarja se z umetniško prakso, ki jo zaznamuje močna navezava na specifičen prostor. Obravnava vprašanja geopolitičnega mapiranja in političnih okvirov ter izrazito vključuje vlogo žensk in ženskega telesa. Poleg tega Lana v svojem delu raziskuje vpliv političnih in družbenih struktur moči ter nadzornih mehanizmov in postavlja pod vprašaj vprašanja odgovornosti in manipulacije. Preučuje geopolitično in strukturno nasilje, politiko spomina, prakse nacionalistične politike in razumevanje travme v kontekstu neoliberalizma. Lana Čmajčanin je sodelovala na več kot 100 mednarodnih razstavah in svoje delo predstavila v številnih galerijah in muzejih po vsem svetu.

Boštjan Drinovec (r. 1973, Slovenija) je akademski kipar in magister umetnosti, od leta 2008 predava kiparstvo na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Je ustvarjalec AKC Metelkove Mesta in soavtor pri ureditvi njegove javne podobe. Dejaven je na področju male plastike (Mali uporniki, Lego mislec), galerijskih postavitev (Drevesni delec, Ples vetra, Oseminštiridesetkratokolisveta, Neskončni svet, Svetlobna postaja), kinetičnih (Moebiusov trak, Kakofonični generator) in zvočnih instalacij (Kymatikon, Retrofonija, Zvočna postaja – v sodelovanju s Primožem Oberžanom) ter skulptur in spomenikov v javnem prostoru.

Milan Erič (r. 1956, Slovenija) je leta 1979 diplomiral na Oddelku za slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani v letniku prof. Janeza Bernika, leta 1981 slikarsko specialko, v letih 1981 in 1982 pa je obiskoval študij grafične specialke v letniku prof. Bogdana Borčiča. Po končanem študiju se ukvarja s slikarstvom, risanim filmom in ilustracijo. Svoja likovna dela predstavlja na samostojnih in skupinskih razstavah od leta 1980 v Sloveniji in tujini. Leta 1982 z akad. slikarjem Zvonkom Čohom posnameta risani film "Poskušaj migati dvakrat" in zanj prejmeta nagrado Zlata ptica tednika Mladina (1983), leta 1988 Župančičevo nagrado in leta 1986 nagrado na mednarodnem festivalu v Stuttgartu. Leta 1986 opravi docenturo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani in se istega leta zaposli na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo kot predavatelj za predmet Risanje na Katedri za modno oblikovanje. V letih 1988–1990 se intenzivno ukvarja s časopisno ilustracijo v tedniku Mladina in knjižno ilustracijo za založbo Mladinska knjiga. V letih 1985–1998 nastaja animirani risani film "Socializacija bika?", ki je končan leta 1998 v soavtorstvu z akademskim slikarjem Zvonetom Čohom. Istega leta film prejme nagrado Grand prix na Festivalu slovenskega filma, leta 2000 nagrado Prešernovega sklada (2000) in nagrado za humor na festivalu animiranega filma v Stuttgartu (2001). Leta 1994 se zaposli na Oddelku za oblikovanje na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani kot profesor za predmet Risanje in slikanje. Leta 2006 prejme plaketo Hinka Smrekarja na 9. Slovenskem bienalu ilustracije, leta 2019 nagrado Hinka Smrekarja na 13. Bienalu slovenske ilustracije in istega leta Nagrado Riharda Jakopiča za življenjsko delo na področju slikarstva.

Forensic Architecture (FA) je raziskovalna agencija, ki deluje na Goldsmiths, University of London. Združuje arhitekta, umetnike, režiserje, novinarje, razvijalce programske opreme, znanstvenike, odvetnike in široko mrežo zunanjih sodelavcev iz najrazličnejših področji in disciplin. Agencija, ki jo je leta 2010 ustanovil prof. Eyal Weizman, stremi k razvoju in širjenju novih dokaznih tehnik; v imenu mednarodnih tožilev, borcev za človekove pravice in aktivističnih organizacij ter političnih in okoljskih organizacij, kot so Amnesty International, Human Rights Watch, B'tselem, Bureau of Investigative Journalism in Združeni narodi, izvaja napredne arhitekturne in medijske raziskave. Skozi izčrpne in kritične raziskave Forensic Architecture osvetljuje način produkcije javne resnice – na arhitekturni, tehnološki in estetski ravni – in kako se to resnico lahko uporabi kot orožje proti uveljavljeni avtoriteti in z njeno pomočjo izpostavi nove oblike nasilja s strani države.

Charles Heller (r. 1981, Švica) je raziskovalec in filmski ustvarjalec, ki se skozi svoje delo že dolgo ukvarja s politiko migracij. Leta 2015 je zaključil doktorat iz raziskovalne arhitekture na Univerzi Goldsmiths v Londonu. Trenutno je post-doktorski raziskovalec na Graduate Institute v Ženevi, kjer izvaja raziskave, ki jih podpira Švicarski nacionalni sklad (SNF).

Lorenzo Pezzani (r. 1982, Italija) je arhitekt in raziskovalec. Leta 2015 je zaključil doktorat iz raziskovalne arhitekture na Univerzi Goldsmiths v Londonu, kjer je trenutno predavatelj in vodi vodja magistrskega programa forenzične arhitekture. Njegovo delo se ukvarja s prostorsko politiko in vizualnimi kulturami migracij, s posebnim poudarkom na geografiji oceanov.

Charles Heller in Lorenzo Pezzani sodelujeta od leta 2011, skupaj sta ustanovila projekt **Forenzična oceanografija**, ki kritično preiskuje militarizirani mejni režim in politiko migracij v Sredozemskem morju. Rezultat njunega dela so poročila o človekovih pravicah, akademski članki in videoposnetki, ki so bili razstavljeni na mednarodnih prizoriščih.

Barbora Kleinhamplová (r. 1984, Češka) je umetnica, ki živi in ustvarja v Pragi. Njeno delo temelji na odnosu med človeškim obstojem in sodobnimi političnimi in gospodarskimi institucijami. Kleinhamplová komentira različne družbene sloje z uporabo asociacij in metafor. Že nekaj časa je njen osrednji cilj postavljati vprašanja, kot so: kaj je družba, kako deluje, kateri so njeni sestavni elementi, za katerimi boleznimi trpi, kako čustvuje, kakšna je njena prihodnost in kakšen je položaj posameznika v njeni sredini? V svojem delu si izposoja koncepte in metode iz različnih ved, kot sta na primer antropologija ali biologija, a ne v strogem znanstvenem smislu, temveč kot običajen element umetniških praks. V zadnjem času se poslužuje strategije, ki bi jo lahko imenovali zgrajena ali uprizorjena situacija. Scenariji pogosto izhajajo iz obstoječih oblik skupinskih interakcij. Performativna dimenzija nekaterih njenih projektov skuša poudariti simbolično vlogo politike telesa v sistemih gospodarstva in oblasti. Dela Barbore Kleinhamplové so bila razstavljená širom Češke ter na številnih mednarodnih prizoriščih, vključno z: Gwangju Biennale, New Museum, Jakarta Biennale ter SAVVY Contemporary. Barbora je soustanoviteljica Inštituta tesnobe (Institute of Anxiety).

Michael Takeo Magruder (r. 1974, Združene države Amerike) je vizualni umetnik in raziskovalec, ki deluje na področju digitalnih in novih medijev, med drugim z informacijami v realnem času, imersivnimi okolji, mobilnimi napravami in virtualnimi svetovi. V svoji praksi raziskuje koncepte, kot so medijske kritike in estetsko novinarstvo, digitalni formalizem in računska estetika ter uporaba tehnologij in sistemov informacijske dobe za raziskovanje omreženega medijsko bogatega sveta. V preteklih dvajsetih letih so bili njegovi projekti predstavljeni na več kot 290 razstavah v 35 državah; najpomembnejša prizorišča: Circulo de Bellas Artes, Madrid; Courtauld Institute of Art, London; EAST International, Norwich; Eastside Projects, Birmingham; FACT, Liverpool; Georges Pompidou Center, Pariz; KIBLA Multimedijijski center, Maribor; Nam June Paik Art Center, Seul; QUAD, Derby; SESI' Cultural Centre, São Paulo; Somerset House, London; Tokyo Metropolitan Museum of Photography; Trans-Media-Akademie, Hellerau. Njegovo delo so podprle organizacije: Andy Warhol Foundation for the Visual Arts; Arts Council England; Esmée Fairbairn Foundation; EU Program Kultura; Leverhulme Trust; National Endowment for the Arts, ZDA; National Lottery, Velika Britanija. Izdelal je dela za številne javne galerije v Veliki Britaniji in drugod ter za vodilni spletni portal internetne umetnosti Turbulence.org.

Mladen Miljanović (r. 1981, Bosna in Hercegovina) se je rodil v Zenici. Po srednji šoli je zaključil usposabljanje na Šoli za rezervne oficirje in pridobil čin vodnik. Po končanem trimesečnem služenju se je vpisal na Akademijo umetnosti v Banja Luki (oddelek za slikarstvo), kjer je diplomiral. Živi in dela v Banja Luki, kjer poučuje intermedijijsko umetnost na Akademiji za umetnost (UNIBL). Razstavljal je na številnih skupinskih razstavah, med samostojnimi izpostavljam: Utopian Realism, Peacock Center for Contemporary Arts, Aberdeen, Scotland (UK) 2019; Strike, Museum of Contemporary Art Vojvodina, Novi Sad (Serbia), 2017; In Low Flight, Galerija ACB, Budimpešta, 2017; The Garden of Delights, 55th La Biennale di Venezia, Bosnian Pavilion at Palazzo Malipiero, Venice (Italy), 2013; Good Night / State of Body, MC, New York (ZDA), 2012; Museum Service, MUMOK, Dunaj (Avstrija), 2010; Occupational Therapy, Museum of Contemporary Art RS, Banja Luka, (BiH) 2008. Prejel je nagrade Henkel Art Award Vienna, 2009; Zvono 2007 ter nagrado Muzeja sodobne umetnosti RS, 2005.

Armina Pilav je arhitektka, raziskovalka in predavateljica na Univerzi v Sheffieldu, na oddelku za krajinsko arhitekturo. Za svoje raziskovalno delo Un-war Space je prejela individualno štipendijo sklada Marie Curie. Armina objavlja v uglednih publikacijah in akademskih revijah na teme prostora, telesa in politike. Njeno delo je bilo razstavljeno na Beneškem arhitekturnem bienalu (2014, 2018).

Ana Dana Beroš je samostojna arhitektka, kustosinja in urednica. V svoji praksi raziskuje konfliktne (ob)mejne krajine s pomočjo umetnosti kot orožja za dekonstrukcijo hegemonistične podobe sveta in oblikovanje prostorov za vpogled v izključene in v drugo. Njen kuratorsko-raziskovalni projekt Intermundia na temo migracij je prejel posebno omembo na Beneškem arhitekturnem bienalu (2014).

Rafaela Dražić je večkrat nagrajena oblikovalka vizualnih komunikacij, ki deluje mednarodno v sodelovanju s kulturnimi in nevladnimi organizacijami. Doktorirala je na varšavski Akademiji za likovno umetnost.

Matija Kralj je filmski ustvarjalec, katerega delo se osredinja na dokumentiranje nereprezentativnih geografij mejne politike. Diplomiral je na zagrebški akademiji za likovno umetnost iz kiparstva in iz novih medijev.

Miodrag Gladović je inženir elektroakustike, glasbenik, glasbeni producent in umetnik multimedije. Je del umetniškega tandema LIGHTUNE.G, katerega delo temelji na luminoakustiki, tehniki, pri kateri se svetlobni signali pretvorijo v zvočne podobe.

Mauro Sirotnjak je arhitekt, ki ga zanima politika prostora in prostorske prakse skupnostnih zemljišč. Njegovo raziskovanje se osredotoča na transformacije obmejnih mest in na odnos med sodobnimi stanovanjskimi politikami, infrastrukturo in urbanim spominom.

Claudia Robles-Angel je interdisciplinarna umetnica, rojena v Bogoti, Kolumbija. Trenutno živi v Kölnu, Nemčija, kot umetnica pa je dejavna po vsem svetu. V svojem umetniškem in raziskovalnem delu se posveča različnim vidikom vizualne in zvočne umetnosti, ki se raztezajo od avdio-vizualnih kompozicij v tradicionalnih medijih, do performansov in instalacij v interakciji z biomedicinskimi signali, podprtih z delovanjem vmesnikov, kot je na primer EEG, ki meri električno aktivnost človeških možganov. Njena dela niso predstavljena le v okviru festivalov zvočne in intermedijske umetnosti, ampak tudi skupinskih in samostojnih razstavah po vsem svetu. Med drugim je razstavljala v Bauhaus Archiv Museum v Berlinu (2003), ZKM Karlsruhe (2005), ICMC 2007 v Kopenhagenu, ICMC 2009 v Montréalu in 2016 v Utrechtu, SIGGRAPH Asia 2009 v Yokohami, New York City Electroacoustic Music Festival 2010 in 2013–2017, Re-New Festival 2011 v Kopenhagenu, NIME 2011 v Oslu, Salon Suisse – 55th Venice Biennale 2013, ON Neue Musik Cologne (2013/2014), CMMR Symposium on Computer Music Multidisciplinary Research v Plymouthu 2015 in v Marseillu 2013, Museum for Contemporary Art Bogotá (2008/2015), IK Foundation v Flushinug, SKOP v Frankfurtu (2016), Digitale Düsseldorf (2016), MADATAC 07 Madrid (2016), Harvestworks Digital Media Arts Center New York City (2014/2017), in pred kratkim na ISEA 2017 v Manizalesu.

Zoran Todorović (r. 1965, Srbija) je diplomiral slikarstvo leta 1992 na Fakulteti za likovno umetnost v Beogradu v razredu prof. Milice Stevanović, pri kateri je leta 1995 tudi magistriral. Od leta 1998 deluje kot asistent, od leta 2006 pa docent na Fakulteti za likovno umetnost v Beogradu. Zoran Todorović je vzpostavil kompleksno in kontroveržno umetniško prakso raziskovanja, izpeljevanja in izvajanja kritičnih (liminalnih, transformacijskih, provokativnih) odnosov umetnosti, znanosti in mikropolitike v povezavi s človeškim telesom, torej človeškim telesom v sodobni kulturi arbitrarnosti, odtujenosti in absorpcije.

Iva Tratnik (r. 1980, Slovenija) je leta 2006 diplomirala in leta 2012 magistrirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani, danes pa se kot samozaposlena v kulturi preizkuša in uveljavlja v različnih umetniških praksah. Leta 2015 kot ena izbranih ustvarjalk zastopa Slovenijo na milanskem Expu, leta 2017 se je samostojno predstavila v Galeriji sodobne umetnosti v Celju.

Tadej Vindiš (r. 1990, Slovenija) je v Londonu živeč umetnik, kurator, producent in predavatelj na križišču fotografije, kulturnih študij, tehnologije in raziskovanja medijev, osredotočen na področje strojne vizije – njene kulturne implikacije in motnje. Kot prejemnik štipendije slovenskega Ministrstva za kulturo je diplomiral na FAMU v Pragi, kjer je študiral fotografijo. Leta 2016 je z odliko končal magistrski študij Interaktivni mediji: Kritična teorija in praksa na Goldsmiths, Univerza v Londonu, za kar je prejel štipendijo Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije. Izobraževanje nadaljuje kot gostujoč raziskovalec na Goldsmiths, kjer razvija Selfish Machines, praktično-raziskovalni projekt na področju umetne inteligence. Vindiš je član ožje ekipe, ki je leta 2014 prevzela vodenje Festivala Fotopub in izvršni direktor Društva za sodobno kulturo Fotopub. Kot producent in član kolektiva body>data>space iz Londona, je leta 2018 sokuriral razstavo Bio-Body-Tech na FutureFest (Nesta). Od leta 2017 razvija poseben VR snemalnik za projekt Seeing I, ki je bil leta 2019 predstavljen na Ars Electronici. Vindiš je gostujoči predavatelj na Westminster School of Arts, University of Westminster v Londonu.

Salvatore Vitale (r. 1986, Italija) je švicarski vizualni umetnik in urednik z magisterijem iz likovnih umetnosti akademije za umetnost iz Züricha (ZHdK). V letih 2015–2016 je bil prejemnik štipendije, ki jo podeljuje Swiss Arts Council, v letu 2017 štipendije PHmuseum Award Grant ter prejemnik nagrad Swiss Design Award, FOAM Talent in Punctum Award v letu 2018. Njegovo delo je bilo razstavljeno v muzejih in na fotografskih festivalih, med drugim na/v: Photoforum Pasquart Biel / Bienne, OCAT Shanghai and Shenzhen, MOCaK – Muzej sodobne umetnosti Krakov, Triennale fotografije Hamburg, T3 Photo Festival Tokio in Jaipur International Photography Festival. Poučuje na Univerzi uporabnih znanosti in umetnosti v Luzernu (HSLU), vodil pa je delavnice po vsem svetu. Vitale je tudi soustanovitelj in glavni urednik revije YET, mednarodne fotografske revije, posvečene razvoju fotografske prakse v okviru sodobne umetnosti.

Graham Harwood in Matsuko Yokokoji (YoHa, v prevodu "posledice") živita in delata skupaj od leta 1994. Njuna vizija na področju grafičnih umetnosti jima je skupaj z njunimi tehničnimi veščinami omogočila sodelovanje v številnih priznanih projektih, s čimer sta si prislužila in utrdila sloves umetniških pionirjev. Nekateri izmed njunih najslavnejših projektov so prvo spletno umetniško delo za Tate Modern v Londonu, stalne zbirke v Centre Pompidou v Parizu, ZKM centru za umetnost in medije v Karlsruheju in na Manifesti 7 v italijanski provinci Bolzano. Soustanovila sta londonski umetniški kolektiv Mongrel (1996–2007) in Mediashed, javnosti odprt prostor umetniškega ustvarjanja in sodelovanja (2005–2008) v mestu Southend-On-Sea. Leta 2008 sta z Richardom Wrightom sodelovala pri produkciji dela Tantalum Memorial, ki je leta 2009 osvojilo prvo mesto na festivalu Transmediale. Tantalum Memorial je bil razstavljen v številnih muzejih in galerijah,

kot so ZeroOne Biennial (ZDA), Manifesta 7 (Italija), Ars Electronica (Avstrija), Plug.in (Švica), Laboral (Španija), Artefact (Belgija), UKS (Norveška), the Science Museum (VB), the Arnolfini (VB), in v mnogih drugih razstavnih prostorih po Veliki Britaniji. Pred kratkim sta kot koproducenta sodelovala pri Coal Fired Computers (2010), Invisible Airs (2011), Evil Media Distribution Centre (2013), Wrecked on the Intertidal Zone (2015–19), Plastic Raft of Lampedusa (2016–17) in Database Addiction (2015–19). Graham Harwood je trenutno profesor na Centre for Cultural Studies na Goldsmiths, University of London.

KONTAKT ZA MEDIJE

Za vsa nadaljnja vprašanja, dodatne informacije, organizacijo intervjujev ali obiskov novinarjev prosimo, da nas kontaktirate na:

Živa Kleindienst

ziva.kleindienst@x-op.eu

+ 386 40 852 018

www.kibla.org

www.riskchange.eu

Produkcija: KID KIBLA

Koprodukcija: Društvo za sodobno umetnost X-OP in Združenje KODA MODRO

Razstava je del projekta Risk Change / Tvegaj spremembo (2016–2020), ki ga sofinancirata program Ustvarjalna Evropa Evropske Unije in Ministrstvo za javno upravo Republike Slovenije. KID KIBLA sofinancirata Mestna občina Maribor in Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije.



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO



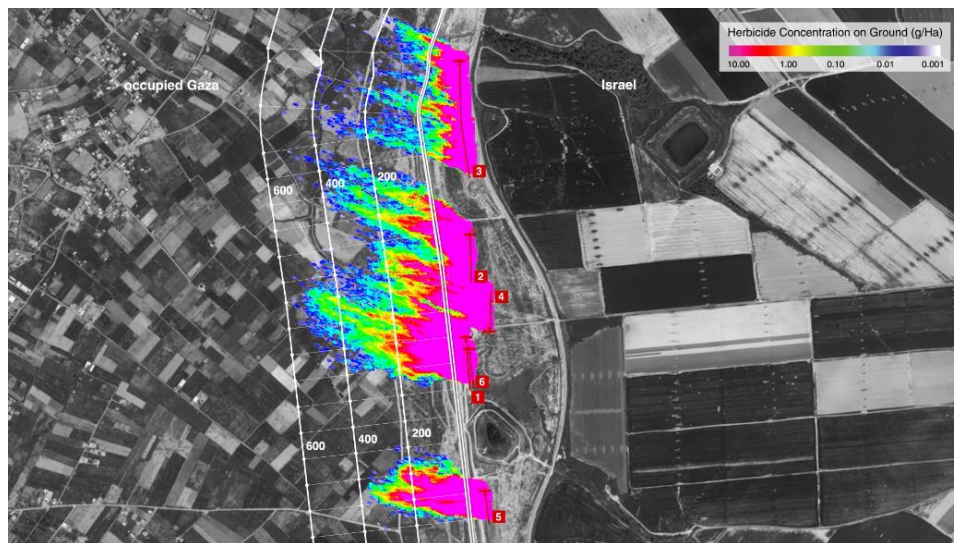
MESTNA OBČINA MARIBOR



Zavod Republike Slovenije
za zaposlovanje



VIZUALNI MATERIAL



Forensic Architecture

Herbicidno vojskovanje v Gazi, 2014 – v teku

Vizualizacija rezultatov analize, ki so jo opravili Forensic Architecture, prikazuje razpršitev koncentracije herbicida v smeri Gaze. Fotografija: Forensic Architecture in Dr. Salvador Navarro-Martine



Barbora Kleinhamplová

Sickness Report, 2018

Instalacija, kratki film (Full HD, 17' 05'')

Postavitev v Savvy Contemporary, Berlin. Fotografija: Martin Systemans.



Armina Pilav, Ana Dana Beroš, Rafaela Dražić, Miodrag Gladović, Matija Kralj in Mauro Sirotnjak
Un-war Space, 2018

Multimedijska instalacija, (dva letalska kovčka z arhivom) in publikacija
Un-war Prostor instalacija v prostorih Društva za kulturo in umetnost Crvena, Sarajevo, 2018.
Fotografija: Matija Kralj.



BridA/Tom Kerševan, Sendi Mango, Jurij Pavlica
Lažno ogledalo, 2019